

BİR ÜLKE DÜŞÜNELİM

Aslı Dinçman

Sevecen, güler yüzlü, kocaman yürekli insanların diyarı... Onlar ki, Gazi Mustafa Kemal ile tek gönül olup, tarihin bir daha asla tanık olamayacağı destanlar yazarak, şanlı bir cumhuriyet kurmuşlar...

Bir ülke düşünelim...

Doğanın, en cömert özelliklerini armağan ettiği... Dünyanın her yanından binlerce insanın; tarihinin + kültürünün derin zenginliğini keşfetmek ve doğasının tadını çıkarmak için, dört mevsim akın akın ziyaret ettiği... Otellerinde, kendi para birimlerine göre neredeyse “Bedava”ya konakladığı...

Bir ülke düşünelim... Bor gibi bir madenin en zengin yataklarına sahip... Hemen her yöresinde termal kaynakları, doğal maden suları olan... Güneş ve rüzgâr enerjisinden yana da çok şanslı...

Özetle, bu güzel ülke, Türkiye’imiz, her şeye sahip... Potansiyelini tam olarak kullanırsa, Atatürk dönemindeki gibi, yine tam bağımsız olabilir...

Ne var ki, **Türkiye’de, “Ülkeme nasıl daha çok hizmet ederim?” idealiyle çalışmak yerine; kendi varoluş sebepleri olan cumhuriyetin üzerinde yükseldiği değerlerin altını oymak isteyenler var. İşte buna anlam vermek olanaksız. Sistem çökerse, buna sebep olan+olmayan, kof tepkiler vermekle yetinen ya da tepkisiz kalıp olayları izleyen herkes altında ezilir.**

“Bindiği dalı kesmek” deyiminin TDK Sözlüğü açıklaması şöyle:

“Kendisine gerekli ve yararlı olan şeyi farkında olmadan yararsız duruma getirmek, kendi eliyle yok etmek”

Ne kadar anlamsız ki, bizim ülkemizde binilen dal “farkında olmadan” da kesilmiyor. **Tarihin en azılı TÜRK DÜŞMANLARI’yla dost olabileceğimiz gafletine kapılarak, TÜRK’ün gerçek dostunun sadece ve ancak yine TÜRK olabileceğini unutuyoruz.** Türk Milleti boş bulununca da, Türkiye Cumhuriyeti’nin temel değerleriyle kavgalı olanlar, sinsi hedeflerini gerçekleştirmek için -tarihte de pek çok örneğini yaşadığımız gibi- yabancılarla işbirliği yapıyor, onların koruyuculuğuna sığınmak istiyorlar.

Şu cennet yurdumuzda, Gazi Mustafa Kemal Atatürk aydınlığından bol bol yararlanarak, huzur, barış ve mutluluk içinde yaşamak yerine; bile bile oyuna gelip, birbirimizi ve Türkiye’mizi tüketmeye uğraşıyoruz. Elimize ne geçiyor? Kocaman bir HİÇ...

Bu anlamsız gidişe dur demek için kahraman beklemek, daha da anlamsızdır. “Ne Mutlu Türküm!” diyen herkes, “Biricik yurdumuzda sonsuza dek barış içinde yaşamayı” başlıca ideal olarak benimsemeli ve bu uğurda karşısına çıkarılan engelleri, mazeret ileri sürmeden aşmayı göze alabilmelidir.

İzmir, 02 Temmuz 2008